

La tribuna

Horaris, vida familiar i «sentit comú»

La nova llei d'horaris comercials genera problemes per conciliar treball i família

ROSA
Gili

En la sessió del Consell General del dia 29 de setembre vaig preguntar al Govern en relació als nombrosos dubtes que apareixen en l'aplicació de la nova llei d'horaris comercials.

Han passat tot just tres setmanes i ja han anat apareixent noves evidències dels problemes que genera, per a la conciliació de la vida laboral amb la vida familiar, la política volguda pel govern de DA en aquesta qüestió.

Voldria recordar que l'any 2006, l'Institut d'Estudis Andorrans, amb la col·laboració del ministeri de Salut, Benestar Social i Família així com de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, publicava un *Manual de bones pràctiques* per a la conciliació de la vida laboral i familiar.

El contingut del manual recull els resultats d'una enquesta encarregada pel ministeri de Salut, Benestar Social i Família per detectar bones pràctiques realitzades per a les empreses andorranes per a millorar la relació entre treball i família.

Destacaré les paraules del president de la Cambra de Comerç d'aquell moment, **Francesc Pallàs**, en la seva presentació del manual.

NOMBROSOS estudis apunten els conflictes de vida professional-familiar com la causa dels mals que afligeixen les empreses i allò que les ha dut a implantar programes de suport a la conciliació de la vida familiar i el treball.

El tractament inadequat o, el que és pitjor, una resposta inexistent porta les persones a experimentar problemes de salut i absentisme laboral amb la conseqüent baixada de la productivitat de l'empresa, a més d'abandonos del

Per a les empreses, el malestar dels treballadors implica una baixa productivitat, absentisme laboral, rotació i manca d'implicació amb l'empresa

mercant de treball, generalment en el cas de les dones, per la impossibilitat de compaginar el treball a l'empresa amb les seves obligacions familiars.

En l'anàlisi de les característi-

ques del món laboral andorrà de l'estudi de l'IEA, és interessant destacar que 70% de les persones que viuen en parella a Andorra treballen tots dos i tenen importants dificultats per combinar el treball i

la vida familiar; tenint en compte, a més, l'alt percentatge de població (immigrant) amb poca xarxa familiar.

Acabaré les referències al *Manual de bones pràctiques* amb l'anàlisi dels perjudicis per tots que causa la manca de sincronització de vida laboral, personal i familiar. Pels treballadors i sobretot les treballadores, aquest disfuncionament provoca estrès, ansietat, desmotivació, no poden assolir els seus objectius vitals i en definitiva, es deteriora la seva qualitat de vida. Cal ser conscients que les repercussions negatives en la salut no fan cap favor al bon equilibri de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Per a les empreses, el malestar dels treballadors implica una baixa productivitat, absentisme laboral, rotació dels treballadors i manca d'implicació amb l'empresa.

I finalment les repercussions en el conjunt de la societat consisteixen en una baixada de l'índex de fecunditat, en problemes de socialització d'infants, adolescents i joves, per manca de temps de dedicació de pares i mares que treballen amb horaris inadequats a les necessitats de relació familiar així com en una manca d'implicació en la vida comunitària.

EL PROGRAMA electoral de DA manifestava bones intencions sobre conciliació laboral i familiar, però la nova llei d'ampliació d'horaris comercials, malgrat els perjudicis que pot causar a algunes famílies, només es refereix a aquest tema al final de la llei, en la seva disposició final primera. Una disposició que només insta els empresaris a prendre mesures de conciliació familiar i laboral sense cap més desenvolupament, ni cap garantia de compliment.

I ja vam veure al Consell General que, davant d'aquest buit legal, el ministre **Jordi Alcobé** només va saber invocar la «lleï del sentit comú». ≡

Consellera general socialdemòcrata